

Rama IX Art Museum Foundation

The Earth Loves Artists
Artists Love the Earth

25th Art Exhibition by Members of
The Faculty of Painting Sculpture and
Graphic Arts, Silesian University

The Earth Loves Artists
Artists Love the Earth

25th Art Exhibition by Members of
The Faculty of Painting, Sculpture and
Graphic Arts, Silpakorn University

RAMA IX Art Museum Foundation

The Earth Loves Artists
Artists Love the Earth

25th Art Exhibition by Members of
The Faculty of Painting, Sculpture and
Graphic Arts, Silpakorn University

มูลนิธิ
หอศิลปะแห่งชาติที่ ๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

25th Art Exhibition by Members of The Faculty of Painting Sculpture
and Graphic Arts, Silpakorn University

at PSG Art Gallery of The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts,
Silpakorn University, Bangkok

September 15, 2008 (Silpa Bhirasri Day) 09.00 a.m.

© 2008 Copyright by The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University

THE EARTH LOVES ARTISTS ARTISTS LOVE THE EARTH

Special thanks to : Kasikornbank PCL., Silpakorn University,
Banyong Lamsam, Chuan Leekpai,
President of Silpakorn University

Exhibition Concept : The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts
Catalogue design : Assistant Professor Thavorn Ko-udomvit
Computer Graphic : Tistaya Nakneam

Printed by Amarin Printing and Publishing Public Co., Ltd. Bangkok.
E-Mail : info@amarin.co.th Homepage : <http://www.amarin.co.th>
Edition limited 1,000 copies

Printed in Thailand

Rama IX Art Museum Foundation

สารจากประธานกรรมการ
บมจ.ธนาคารกสิกรไทย

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ศิลปินคือผู้จารึกสภาวะ
แวดล้อม เหตุการณ์ความเป็นไปของสังคม ศิลป
วัฒนธรรม แห่งยุคสมัยลงในผลงานศิลปะ ซึ่งเป็น
หลักฐานทางประวัติศาสตร์ศิลปะแก่นุชนรุ่นหลังสืบไป
และในขณะเดียวกัน ผลงานศิลปะอันทรงคุณค่าเหล่านี้
จะดำรงคงอยู่พร้อมทั้งจะมีการพัฒนาแนวความคิด
ที่สร้างสรรค์ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ไม่ว่ากาลเวลาจะ
ล่วงเลยไปนานสักเพียงใดก็ตาม

การจัดนิทรรศการในครั้งนี้ นับเป็นแนวทางที่แสดงให้เห็น
ถึงการพัฒนาความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานใน
รูปแบบที่ได้รับความนิยมและสนใจจากเหตุการณ์และ
สภาวะการณปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาการรณรงค์ให้
มีการรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อลดภาวะโลกร้อน โดย
นำเศษวัสดุที่ใช้แล้วมาสร้างสรรค์ให้เกิดผลงานศิลปะ
ในครั้งนี้

ธนาคารกสิกรไทยรู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้
มีโอกาสร่วมกับคณะจิตรกรรมประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดนิทรรศการ
ศิลปกรรม ครั้งที่ 25 โดยใช้ชื่อโครงการ “โลกรัก
ศิลปิน...ศิลปินรักโลก”

ผมขอถือโอกาสนี้ส่งความปรารถนาดีมายังคณะ
กรรมการดำเนินงาน คณาจารย์ของคณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์ทุกท่าน ในการจัดแสดง
นิทรรศการศิลปกรรม ครั้งที่ 25 มา ณ ที่นี้ และขอ
อวยพรให้ประสบความสำเร็จและประโยชน์สูงสุดสมดัง
เจตนารมณ์ อันจะเป็นคุณูปการทั้งแก่วงการศิลปะและ
สภาวะแวดล้อมของประเทศชาติเป็นเอนกอนันต์

(นายบรรยงค์ ลำข้า)

ประธานกรรมการธนาคารกสิกรไทย

สารจากอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ได้มีวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีมากมายเพื่อสนองความต้องการ อำนวยความสะดวก และประโยชน์สุขให้ตนเอง แต่ในทางกลับกันความเจริญต่างๆ ได้นำพาความสูญเสียมาสู่ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมากมายเช่นกัน การทำลายธรรมชาติทั้งที่ตั้งใจ และไม่ได้ตั้งใจ รวมทั้งการสร้างขยะที่ยากต่อการทำลายหรือย่อยสลาย มนุษย์ที่ดำรงชีวิตอยู่บนโลกนี้นั่นเอง เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้น ปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นพร้อมกับวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี ได้ทวีปัญหารุนแรงมากขึ้นทุกวัน ถึงเวลาแล้วที่มนุษย์เราจะต้องทบทวนบทบาทหน้าที่ของตนที่ควรจะมีต่อสิ่งแวดล้อม ต่อโลกใบนี้

ขอแสดงความยินดีและชื่นชม ที่นิทรรศการศิลปกรรม อาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ครั้งที่ 25 เป็นจุดเริ่มต้นที่ได้ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น โดยร่วมมือร่วมใจกันนำสิ่งของเหลือใช้มาสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม “โลกรักศิลปิน ศิลปินรักโลก” ในครั้งนี้

ในนามมหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบคุณธนาคารกสิกรไทย ซึ่งได้ให้ความสำคัญ และให้การสนับสนุนต่อวงการศิลปะด้วยดีมาตลอด และในครั้งนี้ถือว่าได้ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม “โลกรักศิลปิน ศิลปินรักโลก” ซึ่งเป็นการนำสิ่งของเหลือใช้กลับมาพัฒนาความคิดและสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปกรรมอย่างมีคุณค่า และขออำนวยการให้ผู้มีส่วนร่วมทุกท่านประสบแต่ความสุขความเจริญยิ่งขึ้นไป

(อาจารย์ ดร.อุทัย ดุลยเกษม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

Rama IX Art Museum Foundation

สารจากคณบดีคณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์

แม้ว่าสถานการณ์ของโลกจะอยู่ในสภาวะใดก็ตาม ศิลปะซึ่งแสดงถึงความเป็นมนุษย์นั้น ศิลปินยังคงมุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานออกมาไม่ขาดสาย งานแสดงศิลปกรรมอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของศิลปะ ที่ให้ความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสภาวะปัจจุบัน ซึ่งตระหนักถึงคุณค่าและช่วยกันรักษาสีเขียวของสิ่งแวดล้อมของโลก ให้เกิดความสมดุลย์ทางธรรมชาติ ยืนยาวต่อไป

การนำวัสดุที่เหลือใช้จากชาวบ้านที่บริจาคมาเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปกรรมคณาจารย์ครั้งนี้ ผลที่ได้ไม่เฉพาะงานศิลปะเท่านั้น ผลของงานยังช่วยกระตุ้นจินตนาการของการสร้างสรรค์ และปลูกจิตสำนึกให้คนดูเกิดความรักในโลก รักษาสิ่งแวดล้อม เข้าถึงจิตวิญญาณของวัตถุที่เราต้องใช้อย่างทะนุถนอม

ขอขอบคุณธนาคารกสิกรไทย ให้การสนับสนุนงานแสดงของอาจารย์ตลอดมา ขอขอบคุณโครงการ “แจ้วรักโลก” จากรายการ “30 ยังแจ้ว” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท.

ขอบคุณ คุณโสภณ สุภาพงษ์ ที่ให้เกียรติมาบรรยายให้คณาจารย์เข้าใจความเป็นมาของกฎธรรมชาติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์ ให้เกียรติรับเชิญเป็นผู้ดำเนินการงานแสดงครั้งนี้ และขอบคุณคณาจารย์ และบุคคลากรผู้เข้าร่วมสัมมนาปฏิบัติการร่วมกัน จนนิทรรศการสำเร็จลุล่วงด้วยดี

(อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร)
คณบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

บางส่วนจากการบรรยายพิเศษเรื่อง “วิกฤตพลังงาน วิกฤตสิ่งแวดล้อม”

โครงการนิทรรศการศิลปกรรมอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ครั้งที่ 25

“โลกรักศิลปิน ศิลปินรักโลก”

วันเสาร์ที่ 12 กรกฎาคม 2551 ณ คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

โดย คุณโสภณ สุภาพงษ์

ขอบคุณท่านคณบดีและคณาจารย์ทุกท่านที่อยู่ที่นี่ครับ ต้องเรียนว่าผมเข้าไม่ถึงศิลปกรรมเลย แต่สิ่งหนึ่งที่รู้คือ ผมรักศิลปากรเพราะมีความเป็นธรรมชาติบางอย่าง ผมจึงรับปากมาครับ

การศึกษาคือกระบวนการเข้าถึงกฎธรรมชาติของคุณตน ของความสัมพันธ์ ของโลก

วันนี้ให้ผมมาพูดเรื่อง “วิกฤตพลังงาน วิกฤตสิ่งแวดล้อม” ผมมีความรู้สึก ถ้าจิตอยู่ไม่ได้ ชีวิตก็อยู่ไม่ได้ ถ้าจิตเลวชีวิตก็เลว ถ้าจิตดีชีวิตก็ดี ถ้าจิตเห็นความเป็นอนิจจังทุกอย่างก็ถูกต้องขึ้น ดังนั้นจิตจึงสำคัญ จิตเป็นตัวแรกของการสร้างวิถีคิด การศึกษาถ้าไม่สนใจที่จิต ก็ไม่น่าจะใช้การศึกษา ในเมื่อธรรมะคือ ธรรมชาติคุณธรรม คือ การเข้าถึงกฎธรรมชาติของคุณตนที่จะสัมพันธ์กับโลก เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเข้าถึงกฎธรรมชาติของเรา กฎธรรมชาติของโลก เราจึงจะสัมพันธ์กับโลกได้อย่างพอเหมาะ พอดี พอควร สมดุล อันนี้ก็คือ เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง

ในตำราฝรั่งนั้นทุกตำรา เมื่อจะพูดถึงการจัดการ ก็จะต้องตั้งหน้าตั้งตาจัดการคนอื่นทั้งนั้น แต่ลืมไปหนึ่งคนคือ ตนเองถ้าเราจัดการตนเองไม่ได้ เราก็โกหกทั้งลั่นที่จะไปจัดการคนอื่น เพราะเราไม่รู้จักเลยว่าสิ่งที่จะไปจัดการคืออะไร แม้แต่ตัวเราเองเรายังไม่รู้จัก แล้วก็ไปตามหาอะไรที่เราไม่รู้ เราก็หาไปเรื่อยๆ บางคนก็หากันไปตลอดชีวิตจนถึงวินาทีสุดท้ายที่จากโลกนี้ไปก็ยังไม่รู้ว่าหาอะไร หาเงินไปทั้งๆ ที่ไม่รู้ว่าหาอะไร ไม่เคยได้ตั้งคำถาม เพราะไม่รู้จักแม้กระทั่งตัวเอง ผมคิดว่าการรู้จักตนก็เป็นจุดสำคัญคือ การเข้าถึงกฎธรรมชาติของคุณตน เข้าใจโลก แล้วก็สัมพันธ์อย่างถูกต้อง พอเพียงกับธรรมชาติของโลกนะครับ

เมื่อตั้งคำถามว่า “วิกฤตพลังงาน วิกฤตสิ่งแวดล้อม” ผมมองว่ามันมีความคิดอยู่ 2 ทาง ทางแรกคือ “ตนเป็นของพลังงานและสิ่งแวดล้อม” ซึ่งเป็นตามกฎธรรมชาติ หรือทางที่สองที่วิกฤตคือ “สิ่งแวดล้อมและพลังงานเป็นของตน” ใครกันแน่ที่วิกฤต “พลังงานสิ่งแวดล้อมวิกฤต” หรือ “มนุษย์วิกฤต” ผมคิดว่ามนุษย์วิกฤตนะครับ พลังงานและสิ่งแวดล้อมก็อยู่ของมัน แล้วสิ่งแวดล้อมก็กำลังทำหน้าที่มันคือ กำลังจะขจัดสัตว์ที่เลวร้ายที่สุดตั้งแต่โลกเคยมีมาออกไป ในไม่ถึงร้อยปีนี้ สัตว์ชุดนี้ก็จะออกไป โลกก็ยังอยู่ต่อไปได้ สิ่งแวดล้อมก็อยู่ของมัน สมดุลในแบบของมัน แบบที่ไม่มีสัตว์ที่ชื่อว่ามนุษย์อยู่บนโลกนี้ และมันยังอยู่ได้อีกนาน ตราบใดที่ยังไม่มีสัตว์ชนิดนี้ การวิกฤตไม่ได้วิกฤตที่สิ่งแวดล้อม พลังงาน ผมว่ามันวิกฤตที่คนมากกว่า แล้วคนก็วิกฤตที่วิถีคิด วิถีคิดก็วิกฤตจากจิต

เวลาพูดถึงพลังงานและสิ่งแวดล้อมวิกฤตนี้จริงๆ แล้วมันวิกฤตมาจากความคิดที่ว่า พลังงานและสิ่งแวดล้อมเป็นของตน การคิดว่าพลังงานและสิ่งแวดล้อมเป็นของตน เป็นจุดของวิกฤตทั้งหมดของเรื่องราว มันทำให้คนไม่มีหน้าที่อะไรเลย นอกจากหยิบฉวยมันไปบริโภค แล้วยังจะเรียกร้องว่า เรายังอยากจะมีบริโภคอย่างเดิมแต่ขอให้มันพอ และคิดว่ามันวิกฤตเพราะมันไม่พอ

เราต้องมีคุณธรรมสัมพันธ์กับโลก คุณธรรมไม่ใช่ความดี คุณธรรมเป็นหน้าที่ตามกฎธรรมชาติของทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้นเอง ถ้าไปยึดว่าเป็นความดีก็เป็นทุกข์อีก วันนี้ผมคงไม่มีโอกาสพูดถึงเรื่องทั้งหมดนี้ได้ แต่ก็อยากจะตะแคง โลก พอให้เห็นและเข้าใจว่า การเข้าใจเรื่องโลกนั้นสำคัญ เพราะเราก็ต้องไปสัมพันธ์กับโลก แล้วเราก็อาจจะกลับมาพูดเรื่องกฎธรรมชาติของคุณตน ซึ่งจะเกี่ยวกับการศึกษา

Rama IX Art Museum Foundation

โลกปัจจุบันที่วิกฤต

ลองดูโลกวันนี้คิดหนึ่ง อาจารย์ก็ทราบใช่ไหมครับหนังสือ “โลกแบน” The World is Flat โดย Thomas L. Friedman อาจารย์อ่านใช่ไหมครับหนังสือเล่มนี้ หนังสือเล่มนี้ขายดีที่สุดในโลกในช่วง 3 ปี มันถูกใจกับความโลภของคนมันเป็นส่วนต่อของโลกาภิวัตน์ ที่บอกว่าโลกนี้แบนแล้ว อีกฟากหนึ่งของโลก ที่มุมนั้นของโลกที่ชอกนี้ของโลก ตอนนี้ไม่มีแล้ว โลกทุกแห่งมาอยู่ที่เดียวกัน คนอเมริกันขณะนี้จะไปพบหมอจะนัดหมอที่โรงพยาบาล จะจองโต๊ะอาหารที่ภัตตาคาร จองโรงแรม จะสั่งพิซซ่า นัดทางโทรศัพท์ผ่านคนอินเดียในอินเดียทั้งนั้น ระยะทางและข้อมูลไม่ใช่ปัญหา ภาษาเป็นปัญหามากกว่า แต่คนอินเดียภาษาอังกฤษดีและก็เงินด้วย คนจนก็จะพูดจาเพราะ ทำหน้าที่เป็นโอเปอเรเตอร์ (Operator) เป็นคนบริการ เป็นคนรับนัดได้ดี ราคาถูก

ผมว่ามันไม่ใช่โลกาภิวัตน์ประเภทบริษัทข้ามชาติมาต่อกับบริษัทในประเทศไทย ไม่ใช่โลกาภิวัตน์แบบนั้น แต่มันมาเหยียบทุกคนในบ้านเราไปเป็นทำประโยชน์ของเขาได้หมดแล้ว ไปเป็นส่วนหนึ่งของอีกฟากของโลก มันก็ทำงานติดต่อกันทั้งวันทั้งคืน งานออกแบบ ไม่ว่าจะแบบวิศวกรรม ออกแบบทางศิลปะ หรือออกแบบทางเสื้อผ้า มันถึงกันทุกวินาทีอยู่แล้ว ไม่ต้องไปผ่านโน้นผ่านนี้ ความคิดในขั้นตอนแบบเดิมที่มีตรงข้ามโลกมุมโลกมันจบไปแล้ว มันแบน อันนี้คือโลกที่มันถึงกันอยู่

ลองเข้าเน็ตไปที่ bet-at-hom.com เราจะสามารถพนันทุกอย่างในตำนานที่ข้างหน้า ลีบนานาที่ข้างหน้า ลีบนานาที่ หนึ่งชั่วโมงข้างหน้าหนึ่งเดือนข้างหน้าได้หมด ไม่ว่าจะเป็นแมนยู แมนซิตี มาแข่ง จ่ายเงินและได้เงินเดี่ยวนั้น ถ้าไม่ทันใจ เล่นสล็อตแมชชีนได้เลย เด็กๆ ของเราเล่นกันทุกคืนนะครับ แล้วก็จ่ายเงินและก็ได้เงินเดี่ยวนั้น เพราะโลกมันติดกันไปหมดแล้ว เราก็ไม่รู้ว่าจะระหว่างเขากินอาหารในภัตตาคารที่นิวยอร์ก ฝรั่งได้จ้างลูกสาวคนไทยแก้ผ้าให้พวกเขาดูผ่านอินเตอร์เน็ตหรือเปล่านั้น เพราะการเข้า

ถึงของโลกก็มีทั้งเลวและดี ถ้าเราไม่รู้จักตน เราก็จะป้องกันตัวไม่ได้เลย เพราะเราเลือกไม่ถูกว่าอะไรเป็นเรื่องจริงอะไรเป็นเรื่องโกหก การเลือกได้ว่าเรื่องใดจริง เรื่องใดโกหกเป็นทั้งหมดของการศึกษา ถ้าแยกไม่ออกว่าอะไรเป็นเรื่องจริงแท้ที่เรียกว่ากฎธรรมชาติ อะไรเป็นเรื่องสมมุติและโกหก ก็คงไม่ใช่วิธีการศึกษา

โลกวิกฤตมาจากวิถีคิดแบบทุนหายนะ หรือทุนสามานย์ หรือ disaster capitalism

ซึ่งก็ต่อเนื่องมาจากยุคจักรวรรดินิยมมาถึงยุคปัจจุบัน disaster capitalism ซึ่งเกิดในสมัยประธานาธิบดีเรแกน พื้นฐานความคิดนี้มาจากไหน ก็มาจากความเข้าใจว่าทรัพยากรกับสิ่งแวดล้อมเป็นของตน เอามาเป็นของตน ล่าเอามาเป็นของฉันทันที ยุคล่าเมืองขึ้นที่ลงทุนเป็นหุ่นบนเรือเป็นบริษัทข้ามชาติออกไปปล้นทั่วโลกมาแบ่งกัน พัฒนาเป็นการค้าหุ่นบนเรือที่ตลาดหุ้นอัมสเตอร์ดัม ซึ่งเป็นวิถีคิดตะวันตกตั้งแต่ยุคล่าอาณานิคมเมื่อ 500 ปีที่แล้ว จึงเกิดขบวนการต่อต้านจักรวรรดินิยมจากผู้ถูกกดขี่ เกิดการต่อสู้จนถึงขบวนการมูลลิมนิยาดทั่วโลกในปัจจุบัน

หนังสือที่ได้รับการยกย่องในขณะนี้ชื่อ The Shock Doctrine, The Rise of Disaster Capitalism โดยคุณ Naomi Klein ซึ่งเป็นงานวิจัยศึกษา ขบวนการของทุนหายนะที่กระทำต่อประเทศทั่วโลก จะช่วยให้เข้าใจถึงขบวนการของมหาอำนาจ และกระบวนการที่นักการเมือง พ่อค้า และเจ้าหน้าที่รัฐบาลคนที่ได้ร่วมกันแปรรูป ปดพ. เป็นหุ้นของพวกตนผูกขาด มีผลประโยชน์ทับซ้อนเอากำไรมหาศาลจากธุรกิจพลังงาน สร้างความทุกข์ยากให้คนไทยซ้ำเติมเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ผมคงจะพูดถึง กฎธรรมชาติของจิตและจักรวาล กระบวนการเพื่อเปลี่ยนแปลง ภาวะการพัฒนาและผู้นำ ทุกๆ สาเหตุแห่งทุกข์ การรู้จักตน เศรษฐกิจพอเพียงที่เสมือนเป็นนิรอรรวมทั้งการจัดการด้วยความรู้จนเกิดวิชาเพื่อออกจากวิกฤตต่อไปครับ

An excerpt of the talk on "Crisis of Energy, Crisis of Environment"

"The Earth loves Artists : Artists love the Earth"

25th Art Exhibition by Members of The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts,

July 12, 2008 at The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University

By Sophon Supapong

I would like to thank the Dean and every lecturer here. Please let me first inform you that I do not really understand art. However, one thing that I know is that I love Silpakorn because there are some natural characteristics. Therefore, I agreed to come here.

Education is the process of understanding human nature and relation of the world.

Today, I was asked to talk about "Crisis of Energy, Crisis of Environment." I feel that if the soul cannot exist, life cannot go on; if the soul is not pure, life cannot succeed; if the soul is pure, life succeeds; if the soul understands impermanence, everything becomes right. The soul is important. It is the primary factor of the thinking process. Education without a focus of the soul cannot succeed. If Dharma is nature, morality is to understand the human nature that is related to the world. Therefore, we must understand our nature and the world's nature so we can align our life to the world in balance. This is, in short, a sufficient economy.

In foreign textbooks, when talking about management, they mainly focus on managing others and forget to manage themselves. If we cannot manage ourselves, we are lying when we say that "we're going to manage others" because we do not truly know what or who it is. We do not even know ourselves. We seek what we don't know. We keep on searching. Some people search for a lifetime. They do not know what they're looking for until their last minute. They never question because they do not know themselves. I think that knowing ourselves is important. It is understanding our nature, the world and relating them in an appropriate and sufficient manner.

When asking about "Crisis of Energy, Crisis of Environment," I think there are two concepts behind. The first one is that "we are belonged to the energy and environment,"

according to the rules of nature. Another one is that "environment and energy are belonged to us." Who is in crisis, anyway: "the environment and energy" or "human being"? I think the latter one is in crisis. The environment and energy exist on their ways. Now, the environment is doing its job which is to remove the wicked creature. In less than 100 years, this creature shall not exist while the world will keep going on. The environment shall exist in its balanced condition for as long as the creature called human being does not exist. I think the environment and energy are not in crisis but human being. We are facing a crisis in our way of thinking which "originated from the crisis in our soul."

When talking about the crisis of environment and energy, the problem starts from the thought of environment and energy are belonged to human being. This is the starting point that leads to the crisis. This thought makes us believe that we don't have any responsibility besides consuming them. We also insist that we will consume the same amount of resources. We wish to have enough resources and think that the crisis is taking place because there are not enough of them.

We must relate ourselves to the world with morality. Morality is not virtue. It signifies the duty of everything. Today, I cannot go through all details about this. I will briefly say to make you see that understanding the world is important because we are related to it. We might talk about the human nature later which will be about education.

The Present World in Crisis

Take a look at our world. I guess you have heard of the book "The World is Flat" by Thomas L. Friedman. Have you read this book? It is the best-selling for 3 years because it talks about human greed. It is the next episode of globalization. There is no another side of the world; that corner of the world; this area of the world. The world is the same place. When the American

people make an appointment with the doctor at the hospital; reserve the table at the restaurant; book a hotel room; order pizza, they make these transactions through an Indian operator in India. Distance and information are not the problem. Actually, it is language that is problematic. However, Indian speaks English well. They are also poor. Poor people speak humbly. They can be operator and waiter well. The wage is low as well.

I don't think it is because of the globalized international firms that come into contact with Thailand. However, they approach us to work for them and to become part of another side of the world. They work day and night continuously. Engineering, art or clothing designing works can be exchanged in every second. There is no need to go through numerous procedures. The thought that there is another side of the world is over. The world is flat. It is connected.

If you log on bet-at-hom.com, you can place your bet on everything for the next 5, 10, 15 minutes or 1 hour or 1 month. No matter what it is: ManU, Man City or horse race. You pay and get the money back right at the spot. If this is not fast enough, you can play the slot machine. Our kids are playing it every night. They pay and get the money back right away because the world is connected. We never know whether the foreigners pay for watching Thai striptease via the internet during their dinner or not. This connection has two folds. If we do not understand ourselves, we cannot protect ourselves because we cannot decide what is true; what is a lie. This kind of decision is all about education. If we cannot distinguish what is real that we call nature or what is a lie, this must not be considered education.

World's Crisis Begins from Disaster Capitalism

This happens after the imperialism and remains until present. Disaster capitalism firstly existed in the period of the President Reagan. Where does this concept primarily come from? It comes from the thought that resources and environment are belonged to human being. We take them. We hunt them for ourselves. The imperialism causes the spread of the international firms to rob the other countries. It develops into Amsterdam stock market which is the western concept originated 500 years ago. Therefore, there is resistance to imperialism in present. The battle takes place and leads to the Muslim's Jihad in present.

The present noted book called The Shock Doctrine, The Rise of Disaster Capitalism by Naomi Klein is the research on the process of disaster capitalism that has an impact on many countries around the world. This book will help you understand the method of powerful people; the approach that some politicians, merchants and government officers use for shifting PPT stocks into their monopoly assets. There are tremendous benefits from this energy business while Thai people are facing more difficulty.

I shall talk about the nature of the soul and universe; process for changes; leadership and leadership development; suffer; cause of suffering; self-knowing; sufficient economy as Extinction of Impurities; as well as knowledge management for stepping out from crisis later.

Rama IX Art Museum Foundation

มาร์ก ทเวน เคยกล่าวไว้ว่า “ความไม่รู้ไม่ใช่ปัญหา หากแต่ความรู้ไม่จริงนั้นคือปัญหา” คำพูดดังกล่าวน่าจะเป็นความจริงเมื่อประชาชนนับพันล้านคนทั่วโลกตกอยู่ในระบบนิเวศที่น่าสะพรึงกลัวที่มนุษย์เป็นผู้กระทำขึ้นจากความรู้ไม่จริง

หากมนุษย์ใช้พลังงานเพื่อการดำรงอยู่ของมนุษย์เบื้องต้น โดยใช้พลังงานจากกล้ามเนื้อของตนเองและพลังงานจากสัตว์ โดยใช้อาหารอันเป็นแหล่งของพลังงานมนุษย์เพื่อการดำรงชีพอย่างในอดีต มนุษย์คงจะไม่ใช่สาเหตุหลักของการทำให้สูญเสียความสมดุลของธรรมชาติและระบบนิเวศ แต่มนุษย์ก็เป็นสัตว์ที่มีมันสมองอันมหัศจรรย์ ไม่ได้หยุดใช้พลังงานเพียงเพื่อสนองการอยู่รอด มนุษย์รู้จักใช้พลังงานจากน้ำ แสงแดด พลังลม พลังงานจากไอน้ำ และไฟฟ้าเพื่อประโยชน์ในการผลิต สิ่งที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงต่อโลกคือความชาญฉลาดของมนุษย์ในการรู้จักใช้แหล่งพลังงานน้ำมันปิโตรเลียมกับเครื่องยนต์สันดาปที่เริ่มขึ้นอย่างแพร่หลายตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 มนุษย์ได้ใช้ทุนทางธรรมชาติ (Natural Capital) ไปอย่างมหาศาลจนเกิดวิกฤติต่างๆ ทั่วโลก ประเด็นโลกร้อนได้ถูกพูดถึงมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา หนังสือ An Inconvenient Truth the Crisis of Global Warming ที่เขียนโดย Al Gore ได้ปลุกเร้าให้เราได้ว่า โลกใบนี้ไม่ได้ใหญ่พอให้เราทำอะไรกับมันทุกอย่างได้ ที่สุดแล้วโลกอาจจะไม่รักเราแล้วเช่นในอดีต

เราจะสร้างสำนักเพื่อการดูแลโลกอย่างไรเมื่อมนุษยชาติได้ก้าวเลยการให้ความสำคัญต่อกฎของธรรมชาติไปสู่ความต้องการทางกายภาพอย่างไม่มีที่สิ้นสุด มันอาจเป็นทางเลือกสุดท้ายหากมนุษย์กลับมาให้ความสำคัญกับวิถีคิดและการเรียนรู้ที่เกิดจากภายใน มีความเข้าใจในเรื่องของจิตที่เคารพกฎของธรรมชาติ หลุดจากร่างแหของระบบทุนนิยมที่ให้ความสำคัญกับกายภาพภายนอก นักปราชญ์ นักคิด นักเขียนศิลปิน ได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ไว้อย่างมากมาย สู่สังคม จากสิ่งที่เป็นจริงสู่การตีความ (Interpretation) และจบลงที่มันในสำนักที่ควรจะมีมอบให้กับสังคมและโลก

นิทรรศการ “โลกรักศิลปิน...ศิลปินรักโลก” เป็นนิทรรศการศิลปะที่ศิลปินทุกคนที่ร่วมนิทรรศการได้เสนอแนวคิดที่เป็นปัจเจกต่อสถานะอันเกิดขึ้นต่อโลก การให้ความรักต่อโลกผ่านงานศิลปะ ด้วยเศษซากของวัสดุเหลือใช้มาสู่แนวคิดในเชิงศิลปะ โดยมีส่วนผสมของจิตสำนึกต่อกฎธรรมชาติของศิลปินที่จะช่วยดูแลโลก

นิทรรศการนี้อาจจะไม่ใช่ นิทรรศการที่เน้นคุณค่าในเรื่องความประณีตฉะฉานของผลงานเป็นสำคัญ หากแต่เป็นนิทรรศการซึ่งมีการส่งต่อทางความคิดเพื่อให้เราเห็นคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่เกิดขึ้นจากคุณค่าของจิตซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้โลกรักเราต่อไป

ถาวร โกอุดมวิทย์
ภัณฑารักษ์

Rama IX Art Museum Foundation

Mark Twain once said that: “Knowledge is not the problem. Not-knowing is actually the problem.” This statement must be true because millions of people are now facing the horrible ecology as the result of the unconscious man-made action.

If human beings use energy from their muscle and animal for living and consume foods as the resource of energy just like the way of life in the past, we shall not cause the imbalance to the nature and ecological system. However, human beings are gifted with brain. We will not use energy only for survival. We learn to produce power from water, sunlight, wind, steam and electricity for our own production. The main factor that causes the greatest change to humanity is our intelligence in using petroleum and combustion engine since the beginning of the 20th century. We extensively used the natural capital that brought about the crisis around the world. The issue that has been talked about for years is global warming. The book, An Inconvenient Truth the Crisis of Global Warming by Al Gore helps us realize that this world is not big enough for us to do anything we wish. Eventually, the world might not love us the same way it did in the past.

How can we create awareness when human beings ignore the importance of the rules of nature in order to respond to their endless needs? The last alternative might be stepping back and paying attention to thinking and learning process with an insight of the soul that respects the rules of nature. We must be free from capitalism that focuses on appearance only. Philosophers, thinkers, writers and artists have tried to explain the reality, interpretation and realization of giving back to the world and the society extensively.

“The Earth loves Artists : Artists love the Earth” art exhibition displays the creative results of every artist who presents his/her own individual idea towards the crisis of the world. Showing love to the world by using the useless materials to create the artworks with consciousness to the rules of nature shall protect our world.

This exhibition might not the one focusing on the elaboration of the artworks. It is the one that will leave an effect on our thought which will make us understand the aesthetics that come from our soul. This is the only thing that will make us love our world for always.

Thavorn Ko-udomvit
Curator

“ขยะกลายเป็นศิลปะทันทีที่ศิลปินเซ็นชื่อ”

แน่นอนว่าการ “ทำขยะให้เป็นศิลปะ” ย่อมต่างจากการ “ทำศิลปะให้เป็นขยะ” ประโยคหลังมีความหมายในแง่ลบและแฝงอาการเหยียดหยันทำให้นักไปถึงการดูถูกศิลปะบางชิ้นบางแนวทางที่ผู้พูด (ประโยคที่ว่า “ทำศิลปะให้เป็นขยะ”) ไม่ปลื้มแล้วประเมินไปว่าศิลปะชิ้นนั้นๆ เป็น “งานขยะ” หรืออะไรทำนองนั้น

ในทางตรงกันข้าม ประโยคแรก “ทำขยะ ให้เป็นศิลปะ” มีสำเนียงของความชื่นชมที่ศิลปินสามารถเนรมิต “ขยะ” (ของต่ำ ของเสีย) ให้กลายเป็น “ศิลปะ” (ของสูง ของดี)

ขยะที่กล่าวถึงในที่นี้คือ คำที่ใช้เรียกรวมไปถึงบรรดาเศษวัสดุและสิ่งของต่างๆ ทั้งที่เป็นวัสดุจากธรรมชาติ เช่น เศษไม้จากไม้ในธรรมชาติ และไม้แปรรูป และทั้งที่เป็นวัสดุจากการผลิตของมนุษย์ คำว่า “ขยะ” บ่งบอกว่าสิ่งต่างๆ เหล่านั้นหมดหน้าที่การใช้งานดั้งเดิม (ตามวัตถุประสงค์ที่สร้างขึ้นมา) มักจะหมดคุณค่าทั้งทางกายและใจ และที่สำคัญหมดมูลค่าทางเศรษฐกิจ เจ้าของวัสดุ/วัตถุเหล่านั้นจึงทำการเปลี่ยนสถานะจาก “ของใช้ ของใหม่ ของสูง ของดี” ให้กลายเป็น “ขยะ”

ขยะคือ สิ่งที่ไม่ใช่ศิลปะ แต่เมื่อผ่านกระบวนการคิดและทำ ผ่านกระบวนการทางศิลปะและสังคม ขยะก็สามารถกลายเป็นศิลปะ หากจะกล่าวให้ถึงที่สุด ศิลปะชิ้นเยี่ยมของไทยและของโลก ล้วนแล้วแต่สร้างจากสิ่งที่ไม่ใช่ศิลปะ งานปั้นชิ้นเยี่ยมของศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี บั้นจากดินเหนียว (แล้วหล่อเป็นปูนปลาสเตอร์ หรือสำริด) รูปแกะสลักกระดับโลกของไมเคิล

แองเจโลแกะสลักจากหินอ่อน จิตรกรรมฝาผนังมรดกของชาติไทยที่พระที่นั่งพุทไธสวรรย์เขียนจากฝุ่นสี วัตถุอาร์ตชิ้นครูของบิล วิโอล่าก็เกิดจากเทคนิคและอุปกรณ์ของงานอุตสาหกรรมศิลป์ วัตถุดิบที่นำมาสร้างงานศิลปะชั้นยอดเหล่านั้น ไม่ใช่ศิลปะด้วยตัวมันเอง วัตถุดิบเหล่านั้นต้อง “ผ่านมือ” ของศิลปิน มันจึงจะกลายเป็นศิลปะ

ข้อน่าสังเกตเล็กๆ น้อยๆ ข้อหนึ่งของศิลปะชั้นยอดของไทยและของโลกคือ ผลงานเหล่านั้นมักจะไม่ได้ถูกสร้างจากวัสดุที่มีมูลค่าสูงทางเศรษฐกิจ ประติมากรรมชั้นดีหล่อเป็นโลหะก็ทรงคุณค่าทางศิลปะเทียบเท่า (หรืออาจจะมากกว่า) หล่อเป็นทองคำหรือประดับด้วยเพชรทั้งตัว ประติมากรรมที่ทำจากวัสดุที่ราคาแพงมากอาจมีคุณค่าทางสังคมในเชิงเศรษฐกิจสูง หนังสือพิมพ์อาจนำข่าวลงหน้าหนึ่งหรือรายการ “ดิลิป” เชิญศิลปินสัมภาษณ์ออกอากาศ แต่ผลงานที่มีราคาสูงด้วยวัสดุราคาแพงอาจด้อยค่าทางศิลปะ

กระแสการใช้ขยะและบรรดาเศษวัสดุใช้แล้ว หรือวัสดุสำเร็จรูปมาทำให้เป็นศิลปะและนำมาเป็นส่วนประกอบในการทำให้เป็นศิลปะ มีที่มาจากสองกระแส ซึ่งทั้งสองกระแสนี้ยังคงสืบทอดอิทธิพลมาถึงทุกวันนี้

พอล โบ ปิกาสโซ นำเศษวัสดุเช่น หนังสือพิมพ์ วอลล์เปเปอร์ เศษเหล็กแผ่นมาใช้ในฐานะปัจจัยทางทัศนธาตุ ขยะเหล่านั้นได้กลายเป็น “สี แผ่นระนาบ พื้นผิว และหรือน้ำหนัก” ในผลงานศิลปะแบบทัศนศิลป์ ปิกาสโซนำของเหล่านั้นมาใช้โดยไม่ค่อยสนใจความหมายของขยะเหล่านั้น สิ่งที่เขาเลือกหยิบมาใส่ลงไปในผลงาน ไม่ได้แสดงนัยสำคัญเชิงความหมายต่อผลงาน

Rama IX Art Museum Foundation

วิธีคิดและการกระทำของศิลปะกระแสนี้นำไปสู่ความคิดและการประดิษฐ์วัตถุจากขยะให้กลายเป็นศิลปะวัตถุที่สวยงามเลอค่า ศิลปินเป็นผู้มีอภิสิทธิ์ที่จะนำขยะเหล่านั้นไปดัดแปลงปรุงแต่ง ประดิษฐ์เสริม ย้อมสีหรือกระทำอย่างใดก็ได้ ให้ขยะเหล่านั้นถูกแปลงให้กลายเป็นสิ่งใหม่ โดยการกระทำนั้นอาจจะขัดกับธรรมชาติของขยะหรือเศษวัสดุนั้นๆ ก็ได้

อีกกระแสเกิดจากมาร์เซล ดูชองปี ศิลปินชาวฝรั่งเศสผู้ใช้วัสดุสำเร็จรูปในการประท้วงและต่อต้านศิลปะ สิ่งของที่ดูชองปีหยิบมาใช้จะยังคงคุณลักษณะที่แท้จริงของมัน โดปัสสวาระยังคงรูปเดิมของมัน ล้อจักรยานและเก้าอี้ก็เช่นกัน แต่สถานภาพและความหมายของมันได้เปลี่ยนไปด้วยบริบทของพื้นที่การจัดแสดง (นำมาแสดงในหอศิลป์ในฐานะศิลปะ) และเปลี่ยนไปด้วยการปรับเปลี่ยนแง่มุมบางอย่าง เช่น นำโดปัสสวาระมาวางหางายบนฐานประติมากรรมแทนที่จะติดผนังในสุขาชา

กระแสศิลปะนี้ได้นำโลกศิลปะไปสู่การใช้วัสดุแบบที่ให้ความเคารพใน “สัจจะของวัสดุ” ทั้งคุณลักษณะทางธรรมชาติของวัสดุและทั้งในด้านความหมายและประวัติศาสตร์ของวัสดุนั้นๆ กระแสศิลปะนี้ได้ทำให้โลกศิลปะได้รู้จักกับคอนเซ็ปชวลอาร์ต ศิลปะจัดวางและศิลปะสื่อแสดงสด

โดนัลด์ จัดด์ ศิลปินแนวมินิมอลลิสม์แห่งทศวรรษ 1960 กล่าวไว้

“Non-art, anti-art, Non-art art and anti-art art are useless. If someone says his art is art, it's art.”

(“ไม่ใช่ศิลปะ, ต่อต้านศิลปะ, ศิลปะแบบไม่ใช่ศิลปะ และศิลปะที่ต่อต้านศิลปะ ล้วนแล้วแต่ไร้สาระ ถ้ามีใครบอกว่าศิลปะของเขาเป็นศิลปะ มันก็คือศิลปะ”)

ในทางพุทธผสมไสยศาสตร์ พระพุทธรูปและเครื่องรางจะศักดิ์สิทธิ์ ต่อเมื่อได้ผ่านพิธีปลุกเสก ขยะข้าวของเครื่องใช้และชีวิตประจำวันจะกลายเป็นศิลปะ เมื่อผ่านมือศิลปินและพิธีกรรมของวงการศิลปะ ขยะและเศษวัสดุกลายเป็นศิลปะชิ้นมาได้ เพราะศิลปินบอกว่ามันเป็น “ศิลปินบอก” ในที่นี้หมายรวมถึงการ “บอก” ทางวาจาและลายลักษณ์อักษร “บอก” ด้วยการพูดยืนยันว่ามันเป็นศิลปะและการพูดแสดงแนวความคิดของผลงาน “บอก” ด้วยการเซ็นชื่อกำกับในผลงานที่ตนสร้างมันเสร็จ กระบวนการทำขยะ ข้าวของเครื่องใช้และชีวิตประจำวันที่ตาชั่งต้นสามัญให้กลายเป็นศิลปะชิ้นมาได้จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วย “พิธีกรรม” ของโลกศิลปะ พิธีกรรมในที่นี้หมายรวมถึงการจัดแสดงนิทรรศการ การแสดงผลงานในหอศิลป์หรือสถาบันทางศิลปะ การจัดประกวด การชนะรางวัลการประกวด การเขียนบทความ การวิจารณ์ การซื้อขาย การประมูลและการสะสม ศิลปะไม่ได้กลายเป็นศิลปะขึ้นมาโดยตัวมันเองลำพัง แต่ต้องอาศัย “พิธีกรรม” ในโลกศิลปะ

สำหรับโครงการ “โลกรักศิลปิน...ศิลปินรักโลก” โดยคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ เป็นโครงการที่สามารถโยงไปถึงสองประเด็นใหญ่ๆ นั่นคือ ประเด็นทางศิลปะและประเด็นทางสังคม

ประเด็นทางศิลปะ การสร้างผลงานศิลปะด้วยการวางใจทึ่งไว้ว่า สร้างผลงานจากขยะหรือเศษวัสดุ นี่คือการประเด้นท้าทายทางศิลปะ (แม้ว่าจะไม่ใช่ประเด็นใหม่ของโลกศิลปะในนานาชาติ) แต่การทำศิลปะด้วยขยะก็ยังเป็นเรื่องท้าทายทั้งในด้านที่สังคมภายนอกวงการศิลปะมองเข้าไป ในวงการศิลปะและท้าทายในแวดวงสถาบันทางศิลปะอยู่เสมอ เพราะไม่ว่าจะสร้างขยะให้งามแบบปิกัสโซหรือทำขยะให้เป็นรูปของความคิดแบบดูของปี ล้วนแล้วแต่มีแนวโน้มที่จะทวนกระแสสนิยมประชาชนและฝืนความรู้สึกของสถาบันศิลปะแบบทางการทั้งสิ้น การท้าทายนี้อาจนำไปสู่การคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ให้แก่วงการศิลปะในประเด็นทางสังคม “โลกรักศิลปิน...ศิลปินรักโลก” เป็นโครงการที่สอดคล้องไปกับกระแสสังคมโลก แม้ว่าประเด็นปัญหาธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและโลกร้อน ไม่ใช่ปัญหาใหม่ในปี พ.ศ.นี้ แต่ก็เป็นประเด็นที่ไม่ล้าสมัย เพราะมันเป็นปัญหาที่มนุษย์โลกยังเผชิญกันอยู่ทุกวันนี้ และนับวันจะทวีความรุนแรงและตึงเครียดมากขึ้นอย่างไม่รู้ว่าจะลดลงเสียด้วยซ้ำ

ศิลปะที่พยายามตอบใจทึ่งประเด็นทางสังคมนี้ จะไม่ใช่คำตอบสุดท้ายของใจทึ่งนี้ จำนวนของขยะหรือเศษวัสดุที่ศิลปินนำมาสร้างงานศิลปะ

ยังไม่มีปริมาณที่มากพอจะทำให้ขยะของโลกลดลงได้ และไม่ได้ส่งผลให้โลกร้อนน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญ แม้แต่ในวงการเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นเรื่องของอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้าโดยตรง การทำเฟอร์นิเจอร์จากขยะเป็นการลงทุนที่แพงและยุ่งยากกว่าการจัดหาจัดซื้อวัสดุใหม่หลายเท่าตัว

แต่การที่ศิลปินลุกขึ้นมาสนใจประเด็นทางสังคมแบบนี้ อาจช่วยให้กระแสสำนักแบบถ่อมตัวต่อโลกใบนี้ สำนึกในการประหยัดและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและสร้างสรรค์จะได้แพร่กระจายออกไปในหมู่คนอาจารย์ ศิลปิน ส่งไปถึงนักศึกษา และส่งผ่านไปยังบุคคลแวดลอมต่างๆ ของคนเหล่านั้น เป็นกระแสที่สรุปได้สั้นๆ ว่า “รักโลก รักธรรมชาติ รักศิลปะ”

Rama IX Art Museum Foundation

“Junk becomes art as soon as the artist signs his/her name on it.”

Absolutely, “making junk become art” is different from “making art become junk.” The latter one conveys ironic sense which leads to the thought of insulting on some artworks. The speaker does not like the artwork and evaluates it as “junk.”

On the other hand, the first sentence, “making junk become art,” implies appreciation towards the artist who can turn the “junk” (the waste) into “art” (valuable object).

The junk mentioned in this context also means objects and material from nature such as woods and lumbers; as well as the output from man-made process. The word “junk” indicates the expiry condition (according to their primary purposes) of those objects and materials. They are, therefore, lose their tangible and intangible values, especially, their economic worthiness. Their owner tends to change their status from “new, useful, valuable, good things” to “junk.”

Junk is not art. However, after analysis and production, as well as artistic and social processes, junk can be turned into art. In fact, Thailand’s and the world’s distinctive artworks are created from the non-art objects. The finest sculpture of Prof. Silpa Bhirasri is created from clay (and casted into plaster or bronze); the world’s sculpture of Michael Angelo is carved from marble; Thailand’s mural painting in Buddhaisawan Chapel is painted by powder colors; the well-known video art of Bill Viola is produced from art-industrial techniques and materials. The raw materials used to create these masterpieces are non-art. They have to be processed by the artist’s hands to become an art.

One interesting notice about Thailand and the world’s masterpieces is that they

“The Earth Loves Artists : Artists Love the Earth”

By Sutee Kunavichayanont

are not made of high-value materials. An excellent metal sculpture is of the same (or more) aesthetic value as the one made of gold or decorated with diamonds. The sculpture made of expensive materials might possess social value, in terms of investment. Newspapers might highlight it on the front page. “At Ten”, the talk show might invite the artist to an interview. Nevertheless, the artwork that is expensive because of its costly materials might possess a little aesthetic value.

There are two trends related to the usage of junk and recycled or instant objects as materials and components to create art. These two trends emerged from two artists. They still have influences on art until now.

Pablo Picasso used newspaper, wall paper and metal sheet as visual elements. These junks became “colors, plates, surface and/or weight” on his visual art. He used these materials without paying attention to their meanings. The materials he used did not have any impact on the artwork, in terms of meaning. The art concept and production of this trend lead to the idea of turning junks into beautiful and valuable artwork. The artist reserves the rights to adjust, invent, dye the color or take any action that can turn the junk into something new. Such action might contrast to the nature of the particular junks or materials.

Another trend emerged from Marcel Duchamp, the French artist who used the instant materials for his protestation and resistance to art. The materials he used still remained in their same conditions such as a urinal, bicycle wheel and chair. Their status and meanings were changed according to the context of the exhibition space (they were exhibited in the art gallery as the art object). There were some changes to the perspective such as placing the urinal on the sculptural base instead of attaching it to the wall in the men’s toilet.

This trend drives the world of art to value the "truth of material" in terms of its natural characteristics and historical meaning. This trend leads to emergence of conceptual art, installation art and live media art.

Donald Judd, the minimalist artist in 1960, mentioned that;

"Non-art, anti-art, Non-art art and anti-art art are useless. If someone says his art is art, it's art."

In Buddhist and supernatural beliefs, the Buddha image and amulets will become powerful after being consecrated. Junk, artifacts and daily life shall become art after being processed through the artist's hands and artistic rituals. Junks and any objects become art because the artist says so. It also includes "saying" through verbal and written statement. It is "saying" in order to confirm that it is art and to present its concept behind. It is "saying" by signing the name on his/her creation. The production of common junk, artifact and daily life is complete by the "ritual" of art which includes exhibition, competition, award winning, writing article, criticizing, buying, auction and collection art. Art itself cannot be art. It needs the "ritual" to make it become art.

As for "The Earth loves Artists : Artists love the Earth" by Members of The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, it is a project related to two main issues: art and society.

In terms of art, the topic of creating art from junk is challenging (this is not a new issue though) for the society and art institutes. Turning junk into the beautiful art like what Picasso did or making junk meaningful the same way as Duchamp's artwork tends to contrast the people's taste and be against to the official art institutes'

preference. However, this challenge might lead to new creative ideas.

In terms of society, "The Earth loves Artists : Artists love the Earth" is in line with the social trend. Even though the issues of nature and global warming are not fresh, they are being watched because they are the problems that humanity is facing nowadays. They are becoming increasingly serious and disastrous.

The artists who try to respond to this social issue cannot be considered as the final resolution. The quantity of junks or materials they used for their artworks cannot reduce the world's quantity of junk or decrease the impact of the global warming. Even producing furniture from junk is more costly and complicated investment than procuring new material for production.

Nevertheless, the fact that the artists hold their attention on this social issue might disperse the awareness of using resources economically and creatively to teachers, artists, students and other people surrounding them. This trend can be shortly concluded as "love earth; love nature; love art."

Rama IX Art Museum Foundation

WORKSHOP : JULY 12, 2008